
Redactioneel: Verandering

Het klimaat verandert, althans, dat horen we overal om ons heen. Net zoals in de jaren 80 en 90 iedereen het over zure regen en de ozonlaag had. En in de jaren 70 dachten we dat we op weg waren naar een nieuwe ijstijd. Hebt u recent nog van deze problemen gehoord?

De mens is schuldig aan de klimaatverandering, zo lijken de meeste klimatologen, het IPCC, WUR en het KNMI te denken. Tja.

Er zijn ook mensen die denken dat het klimaat verandert, maar dat dit een natuurlijk proces is waar de mens maar een beperkte invloed op heeft. Denk aan mensen als Salomon Kroonenberg - hoogleraar Geologie en schrijver van het boek *De menselijke maat* -, Hendrik Svensmark - klimaatonderzoeker en co-auteur van het boek *The Chilling Stars* - en de Nederlandse paleo-ecoloog Bas van Geel - universitair hoofddocent aan de UvA, schrijver van het artikel *Klimaatgeschiedenis wijst op dominante rol van de zon; Wisselende zonneactiviteit veroorzaakt klimaatveranderingen*. In zijn conclusie bij dit artikel schrijft Van Geel: *“Het is [...] de vraag of de nadruk die de laatste jaren wordt gelegd op een versterkt broeikas-effect, wel terecht is. De aanwijzingen die wij - via paleo-onderzoek - hebben voor de zon als sturende factor bij natuurlijke klimaatveranderingen, zijn in elk geval zo sterk dat het hedendaagse en het toekomstige klimaat waarschijnlijk ook voor een belangrijk deel door fluctuaties in zonneactiviteit worden, respectievelijk zullen worden bepaald.”*

Het sluit af met de volgende wijze woorden: *“Tot slot wil ik opmerken dat ik grote moeite heb met de bedenkelijke vormen van indoctrinatie over de rol van de mens bij klimaatverandering. We zien hoe Al Gore zich opwerpt als de nieuwe profeet die water preekt, maar zelf liever wijn drinkt.[...] Als binnen enkele jaren de zonneactiviteit fors gaat afnemen en de temperatuur gaat dalen, kan er een omslag plaatsvinden in het denken over de opwarming van de aarde. Een omslag die kan leiden tot een enorm debacle voor veel onderzoekers, progressieve politici en natuur- en milieuorganisaties. Immers, als binnen enkele jaren duidelijk wordt dat klimaatverandering vooral een natuurlijke oorzaak heeft, zullen mensen zich ernstig bedrogen voelen en is de kans niet ondenkbeeldig dat ze zich afkeren van de reguliere wetenschap. Het maatschappelijk draagvlak dat nodig is voor het uitvoeren van energiebeleid, zal daarmee waarschijnlijk grotendeels verloren gaan. [...] Als politiek-progressief bioloog denk ik daarom dat ook progressieve politici er goed aan doen zich snel te laten informeren door klimaatonderzoekers die niet bij het IPCC zijn aangesloten.”*

Food for thought, op zijn minst.

Het zou mooi zijn als wij hydrologen ons zouden gaan mengen in het klimaatdebat en wellicht via paleo-hydrologisch onderzoek, het vaststellen van de correlatie tussen zonneactiviteit en overstromingen bijvoorbeeld, positieve bijdragen kunnen leveren aan de

discussie. Net zoals ecologen dat blijkbaar al doen. Wellicht zijn er al vakbroeders mee bezig, ik ben ze helaas nog niet tegengekomen in de discussiearena.

Los daarvan zijn geopolitieke overwegingen waaronder het ons minder afhankelijk maken van het instabiele Midden-Oosten mijns inziens een veel betere reden om het gebruik van fossiele brandstoffen terug te dringen. De hang naar 'innovatieve' oplossingen verblindt ons voor de meer traditionele maatregelen om ons te wapenen tegen het wassende water. Met het geld dat we uitsparen door niet te voldoen aan de Kyoto afspraken kunnen we bijvoorbeeld een arm land als Bangladesh van veilige watersystemen voorzien door de bouw van dijken.

Laatste denkgedachte: wat zal meer ten koste gaan van onze welvaart en ons welzijn? Als wij wel, maar China en India niet de Kyoto afspraken nakomen, of de effecten van een mogelijke door onszelf veroorzaakte klimaatverandering?

Een overtuigend antwoord op deze vraag ben ik (net als de vraag zelf) nog niet tegengekomen.

Ook de NHV verandert. Daaraan is niemand schuld, het is denk ik noodzakelijk om als vereniging te kunnen overleven. Goed, grote woorden, maar ik denk dat de lezer wel weet wat ik bedoel. Die verandering heeft een prijs, net als alles, en betekent concreet dat de contributie waarschijnlijk omhoog moet en dat we wellicht zelfs op zoek zullen moeten gaan naar contrafinanciering en partners om samen zaken als symposia e.d. te organiseren. Niks mis mee. In deze editie van Stromingen vindt u een globale financiële vertaling van de plannen die we in de vorige Stromingen aan u uit de doeken deden. Laat ons weten wat u ervan vindt. In waarschijnlijk de tweede helft van november 2008 (de exacte datum volgt per NHV Nieuwsbrief) zal er tijdens onze algemene ledenvergadering besluitvorming over de nieuwe plannen plaatsvinden.

Komt in groten getale!

In het licht van de mogelijke contributieverhoging wil ik ook de aandacht vestigen op de problematiek van de ledenlijst. We hebben gemeend dat deze problematiek van zodanige aard is dat een korte bijdrage hierover in deze Stromingen editie noodzakelijk is. Meer hierover op pagina 3.

Ten slotte: Ook in deze Stromingen vindt de lezer een serie bijdragen met een breed scala aan onderwerpen. We hopen dat de lezer, net als de redactie, vindt dat dit een verbetering is ten opzichte van de tijden waarin in Stromingen met name artikelen over de geo- en ecohydrologie waren te vinden. Of u onze mening deelt horen we echt graag van u.

Joost Heijkers